

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานทอผ้า สรุไปได้ 4 ประเด็น ดังนี้

1. สถานภาพของพนักงาน
2. เจตคติที่ต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้าก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า
3. ความรู้ที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้าก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า
4. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานทอผ้าก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สถานภาพของคนงานกลุ่มตัวอย่างประชากร

สถานภาพ	จำนวน n=37	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	21	56.80
หญิง	16	43.20
2. อายุ		
20-30 ปี	13	35.10
31-40 ปี	15	40.50
41 ปีขึ้นไป	9	24.30
3. อายุการทำงาน		
1-5 ปี	8	21.60
6-10 ปี	10	27.00
11-15 ปี	5	13.50
16-20 ปี	12	32.40
21 ปีขึ้นไป	2	5.40
4. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	13	35.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	32.40
มัธยมศึกษาตอนปลาย	9	24.30
อนุปริญญา	3	8.10
5. ทำงานในแผนก		
ปั้น	20	54.10
ทอ	17	45.90

สถานภาพ	จำนวน n=37	ร้อยละ
6. สถานภาพการสมรส		
โสด	10	27.00
แต่งงาน	26	70.30
หย่า หม้าย	1	2.70

จากตารางที่ 1 คนงานส่วนใหญ่เป็นชายจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 เป็นหญิงจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

คนงานส่วนใหญ่อายุ 31-40 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาอายุ 20-30 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10

อายุการทำงาน ส่วนใหญ่อายุ 16-20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 รองลงมา 6-10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 และไม่เกิน 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10 และรองลงมามีธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 และมีธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30

คนงานส่วนใหญ่ทำงานในแผนกปั้น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 54.10 และแผนกทอ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90

สถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่แต่งงานแล้วจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 และรองลงมาเป็นโสด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

สรุปได้ว่า คนงานส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี ระยะเวลาการทำงานจะอยู่ระหว่าง 16-20 ปี ในด้านการศึกษาคนงานจบชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ และรองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คนงานทำงานในแผนกปั้นและแต่งงานแล้ว

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้าก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า

เนื้อหา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การใช้เครื่องป้องกันอันตราย					
ส่วนบุคคล (12 ข้อ)	35.08	6.70	38.24	5.41	2.23
อันตรายจากสภาพการทำงาน					
ที่ไม่เหมาะสม (11 ข้อ)	38.86	6.24	43.49	6.40	3.15
การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (12 ข้อ)	45.13	8.12	49.78	5.09	2.95
รวม	3.52	0.45	3.89	0.36	3.88

($p = .05$, $df = 36$, $t = 2.021$)

จากตารางที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ค่า t ในตารางเท่ากับ 2.021 ค่า t ที่ทำได้ 3.88 มากกว่าค่า t ในตาราง แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดเจตคติที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานทอผ้าก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า คะแนนวัดเจตคติที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้า ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และคะแนนวัดเจตคติที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้าหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าสูงกว่าคะแนนวัดเจตคติที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้าก่อนการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความรู้ที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้า ก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า

เนื้อหา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (7 ข้อ)	4.59	1.04	5.16	1.04	2.35
อันตรายจากสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสม (7 ข้อ)	4.37	0.86	4.72	0.99	1.63
การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (6 ข้อ)	3.84	1.09	4.51	0.83	2.98
รวม	12.81	1.84	14.41	1.94	3.63

(P = .05, df = 36 = 2.021)

จากตารางที่ 3 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ค่า t ในตารางเท่ากับ 2.021 ค่า t ที่ทำได้ 3.63 มากกว่าค่า t ในตาราง แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความรู้ที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้า ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า คะแนนทดสอบความรู้ที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้า ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และคะแนนทดสอบความรู้ที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้าหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าสูงกว่าคะแนนทดสอบความรู้ที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานทอผ้าก่อนการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 แบบตรวจพฤติกรรมของพนักงานด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในการ
ทำงานในโรงงานทอผ้าก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงาน
ทอผ้า

ข้อ	ลักษณะพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง (n = 37)		หลังการทดลอง (n = 37)		X ²
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	
1.	สวมเครื่องป้องกันเสียงในขณะปฏิบัติงาน ในที่ที่มีเสียงดัง	5	32	27	10	10.5
2.	สวมเครื่องป้องกันเสียงอย่างถูกวิธีตามชนิด ของเครื่อง	6	31	21	15	4.89
3.	สวมเครื่องป้องกันเสียงตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน	5	32	24	13	7.2
4.	สวมเครื่องป้องกันฝุ่น	22	15	35	2	8.47
5.	สวมเครื่องป้องกันฝุ่นปิดทั้งปากและจมูก	19	18	33	4	7.68
6.	สวมเครื่องป้องกันฝุ่นตลอดเวลา	8	29	32	5	15.55

จากตารางที่ 4 การแจกแจงค่าไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ขึ้นความเป็นอิสระ
เท่ากับ 1 ได้ค่า $x^2 = 3.841$ ซึ่งค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่า 3.841 ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐานที่ว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานทอผ้าหลังการจัดกิจกรรม
ของพนักงานในโรงงานทอผ้าปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมของพนักงานใน
โรงงานทอผ้า

สรุปได้ว่า พฤติกรรมด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในการทำงานในโรงงาน
ทอผ้าก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของคนงานในโรงงานทอผ้าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็น
ไปตามสมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนงานในโรงงานทอผ้าหลังการจัด
กิจกรรมของคนงานในโรงงานทอผ้าปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมของคนงาน
ในโรงงานทอผ้า

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แบบตรวจพฤติกรรมของพนักงานด้านอันตรายจากสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสมใน
การทำงานในโรงงานทอผ้าก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมของพนักงานใน
โรงงานทอผ้า

ข้อ	ลักษณะพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง (n = 37)		หลังการทดลอง (n = 37)		χ^2
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	
<u>อันตรายจากสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสม</u>						
1.	เก็บเครื่องมือทุกครั้งที่ใช้	21	16	29	8	2.04
2.	เก็บทำความสะอาดบริเวณที่ปฏิบัติงาน	17	20	33	4	9.37*
3.	ไม่ทิ้งเศษวัสดุลงบนพื้นโรงงาน	12	25	32	5	12.03*
4.	ทิ้งเศษวัสดุลงในถังที่เตรียมไว้	14	23	35	2	16.00*

จากตารางที่ 5 การแจกแจงค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ชั้นความเป็นอิสระ
เท่ากับ 1 ได้ค่า $\chi^2 = 3.841$ ซึ่งค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ในเรื่องเก็บทำความสะอาดบริเวณ
ที่ปฏิบัติงาน เรื่องไม่ทิ้งเศษวัสดุลงบนพื้นโรงงาน เรื่องทิ้งเศษวัสดุในถังขยะที่เตรียมไว้ มากกว่า
3.841 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าครั้งแรกและครั้งหลังแตกต่างกัน

เรื่องเก็บเครื่องมือทุกครั้งที่ใช้ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.04 น้อยกว่า
ค่าไคสแควร์ในตาราง จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าครั้งแรกและครั้งหลังแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับทำความสะอาดบริเวณที่ปฏิบัติงาน ไม่ทั้งเศษวัสดุลงบนพื้นโรงงาน ทั้งเศษวัสดุในถังขยะที่เตรียมไว้ของพนักงานในโรงงานทอผ้า ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานทอผ้าหลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าและการเก็บเครื่องมือทุกครั้งที่ใช้ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานทอผ้าหลังการจัดกิจกรรมไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แบบตรวจพฤติกรรมของพนักงานด้านการกระทำที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานในโรงงาน
ท่อน้ำก่อนและหลังการทดลองจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานท่อน้ำ

ข้อ	ลักษณะพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		X ²
		(n = 37)		(n = 37)		
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	
<u>การกระทำที่ไม่ปลอดภัย</u>						
1.	หยุดเครื่องจักรเมื่อเครื่องจักรขัดข้อง	22	15	33	4	5.26*
2.	นั่งลงเมื่อจะยกของหนัก	12	25	30	7	9.03*
3.	ให้ผู้อื่นช่วยเมื่อจะยกของหนักมาก	19	18	36	1	13.45*
4.	หยอกล้อกับเพื่อนระหว่างปฏิบัติงาน	19	18	26	11	1.24
5.	มีความตั้งใจปฏิบัติงาน	31	6	37	-	4.16*

จากตารางที่ 6 การแจกแจงค่าไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ขึ้นความเป็นอิสระ
เท่ากับ 1 ได้ค่า $x^2=3.841$ ซึ่งค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เรื่องหยุดเครื่องจักรเมื่อเครื่องจักรขัดข้อง
เรื่องนั่งลงเมื่อจะยกของหนัก เรื่องให้ผู้อื่นช่วยเมื่อจะยกของหนักมาก เรื่องมีความตั้งใจปฏิบัติงาน
มากกว่า 3.841 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ครั้งแรกและครั้งหลังแตกต่างกัน ส่วนเรื่อง
หยอกล้อกับเพื่อนระหว่างปฏิบัติงาน ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้น้อยกว่า 3.841 จึงปฏิเสธสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้ครั้งแรกและครั้งหลังแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า พฤติกรรมด้านการกระทำที่ไม่ปลอดภัยเกี่ยวกับหยุดเครื่องจักรเมื่อเครื่องจักร
 ชัดข้อง นั่งลงเมื่อจะยกของหนัก ให้ผู้อื่นช่วยเมื่อจะยกของหนักมาก มีความตั้งใจปฏิบัติงาน ก่อนและ
 หลังการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
 ที่ว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานทอผ้าหลังการจัดกิจกรรมของพนักงาน
 ในโรงงานทอผ้าปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมของพนักงานในโรงงานทอผ้า และ
 เกี่ยวกับหยอกล้อกับเพื่อนระหว่างปฏิบัติงาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานใน
 โรงงานทอผ้าหลังการจัดกิจกรรมไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย